

K-2000 – združenie na podporu kultúry hornej Nitry
Trenčiansky samosprávny kraj – pod záštitou predsedu – Ing. Jaroslava Bašku
Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi, Hornonitrianske múzeum v Prievidzi
Hornonitrianska knižnica v Prievidzi
Kultúrne a spoločenské stredisko v Prievidzi
Oblasťná rada Matice slovenskej Prievidza – Partizánske
Združenie pre rozvoj regiónu hornej Nitry, Združenie miest a obcí hornej Nitry
Regionálne združenie miest a obcí stredného Ponitria
Oblasťná organizácia cestovného ruchu Región Horná Nitra – Bojnice

KULTÚRA 2016

BULLETIN OCENENÝCH KOLEKTÍVOV A JEDNOTLIVCOV

Prievidza, 24. február 2017

OCENENÉ INŠTITÚCIE, KOLEKTÍVY A JEDNOTLIVCI V OBLASTI KULTÚRY ZA ROK 2016

I. Cena Združenia pre rozvoj regiónu horná Nitra „ZA OSOBITNÝ PRÍNOS K ROZVOJU KULTÚRY HORNEJ NITRY“.

1. Speváckemu zboru sv. Martina Bojnice - 35. výročie vzniku.

Spevácky zbor sv. Martina vznikol v roku 1981 pri Rím. – kat. farskom úrade v Bojniciach ako chrámový zbor, ktorý sa výsostne venoval spevu pri slávnostných svätých omšiach nielen v domovskom kostole, ale i v iných mestách Slovenska a Európy. Počas svojho účinkovania sa v jeho radoch vystriedalo mnoho starších i mladších, profesionálnych i amatérskych spevákov. V roku 2004 členovia zboru vytvorili pôvodný bojnický muzikál „V tieni veže“ a pre jeho veľký úspech v roku 2006 nasledovala premiéra ďalšieho muzikálu „Kastelán“. Od roku 1996 pôsobí ako nezávislé občianske združenie. Prioritou jeho programov síce zostali sakrálne vystúpenia, najmä v období sviatkov Vianoc a Veľkej noci, jeho repertoár je však už niekoľko rokov podstatne širší. V súčasnosti nacvičuje nový koncertný program zložený zo zborových verzii nádherných celosvetovo známych melódií využiteľných pri rôznych príležitostiach, vrátane svetských kultúrnych podujatí určených širokej verejnosti. Umeleckým vedúcim zboru je Peter Špaldon, organizačným vedúcim Stanislav Pipiška.

2. Folklornej skupine Košovan z Kaniačky – 35. výročie vzniku.

Folklorná skupina Košovan vznikla v roku 1981 v Koši. Pri svojom založení čerpala z bohatých zdrojov tradičnej ľudovej kultúry tejto obce, najmä z výskumov realizovaných pri príležitosti 600. výročia prvej písomnej zmienky o nej v roku 1967. Ako v mohých ďalších obciach hornej Nitry impulz na jej založenie dal začiatkom 80-tych rokov Ing. arch. Viliam Gruska, ktorý pre dramaturgiu Podpolianskych slávností v Detve pripravoval program o ľudových tradíciách hornej Nitry a Turca. Prvou vedúcou folklornej skupiny bola Anna Lukáčová, ktorá spolu s ďalšími zakladajúcimi členmi, najmä staršími ženami z Koša (Anna Michaličková, Františka Píšová, Zuzana Vavrová, Jozefína Švorcová, Anna Zvalová, Františka Mikušová, Anna Mikušová, Anna Kurbelová) od roku 1981 začala pripravovať programy čerpajúce z autentickej ľudovej kultúry a bohatého piesňového fondu obce. Skupina sa už v roku 1983 zúčastnila Podpolianskych folklórnych slávností v Detve a od roku 1984 sa pravidelne zúčastňovala Folklórnych slávností pod Vtáčnikom. Vo svojom repertoári mala programy o košovských zábojoch, výrobe plátna, košovských baladách, robotách, či vianočné zvykoslovie. Veľkým zásahom do vývoja skupiny bolo poddolovanie obce Koš, následkom ktorého sa väčšina jej členov koncom 80. rokov presťahovala do obce Kaniačka, kde po krátkej odmlke pokračovala vo svojej činnosti. V roku 1993 prevzal vedenie skupiny Viliam Kurbel. Popri zachovávaní tradičných folklórnych tém skupina obohacovala dramaturgiu svojich programov o prvky ľudového divadla – jej členovia v obci Kaniačka pôsobili zároveň ako folklórno-divadelný súbor. S ľudovou hrou o sv. Dorote sa v roku 1999 stal jedným z laureátov Festivalu biblických a duchovných hier Gorazdov Močenok. Skupina sa pravidelne zúčastňovala Hornonitrianskych folklórnych slávností, Dní kolied kresťanov Slovenska a podujatí organizovaných Sväzom Slovákov v Chorvátsku a Maticou slovenskou v Rijeke. Naďalej je reprezentantom pôvodnej ľudovej kultúry Koša v Kaniačke - dbá na kontinuitu a autenticitu jej prejavov aj v súčasnosti. Odráža sa to ako v jej piesňovom fonde, v krojovom vybavení tak aj používaní košovského nárečia, ktoré zostávajú jej identifikačnými znakmi.

3. Magdaléne Malichovej, fotografke, vedúcej Fotoklubu Junior v Prievidzi – životné jubileum 80 rokov.

Pani Magda Malichová pochádza z obce Lutiša v okrese Žilina. Do Prievidze prišla vo februári 1970 z bývalého Československého pionierskeho tábora, kedy aj začala pracovať v bývalom

Okresnom dome pionierov a mládeže ako metodička pre mimoškolské aktivity. Zároveň začala v ODPM viesť a fotodokumentáciu väčšiny podujatí pre deti a mládeže v meste, okrese, ale aj krajských a celoslovenských podujatí. Už v 70. rokoch, počas leta, začala s organizáciou putovných táborov pre deti po významných miestach na Slovensku, Morave a v Čechách. Navštevovali najmä pamätné miesta histórie a kultúrne pamiatky. V rokoch 1990-1996 navštevovala Pražskú fotografickú školu ako „prípravu programu na dôchodok". Po odchode do dôchodku od roku 1993 až dodnes sa venuje práci s deťmi vo fotoklube Junior pri Centre voľného času Spektrum v Prievidzi. Z jej podnetu a podnetu vtedajšieho Regionálneho kultúrneho strediska bola do okresného kola súťaže AMFO (Prizma) ako v prvom okrese na Slovensku zaradená mládežnícka kategória, ktorá je od roku 2000 aj súčasťou celoslovenského kola. V rokoch 1999 a 2000 s fotoklubom uskutočnila 10-dňovú expedíciu "Mne Slovensko krásna je" na Oravu s prezentáciami v Podbieli, v okrese Prievidza, v Brne a v Šumperku. V roku 2008 začala organizovať pre deti a mládež fotomaratóny najskôr Prievidzi, od minulého roka v spolupráci s Oblastnou organizáciou cdestovného ruchu i v regióne pod názvom "Horná Nitra objektívom a perom mladých" so záverečnými prezentáciami. Od roku 2010 do roku 2014 spracovávala s členmi fotoklubu fotodokumentáciu sgrafítovej výzdoby sídliska Píly takisto zavŕšenú viacerými prezentáciami. K pravidelným aktivitám fotoklubu patria každoročne pod jej vedením vždy aspoň dva turnusy detskej letnej fotoškoly. Jej mladí zverenci boli opakovane (od roku 2000 do roku 2016) úspešní aj v Medzinárodnej fotografickej súťaži Fotografia mládeže v Luxembursku.

4. Viliamovi Kurbelovi, vedúcemu Folklornej skupiny Košovan – životné jubileum 65 rokov.

Život Viliama Kurbela je od jeho včasnej mladosti spojený s kultúrou obce Koš a po presťahovaní sa podstatnej časti jej obyvateľov do Kanianky aj s organizovanou kultúrou tejto obce. Od konca 60. rokov sa podieľal na výskumoch a zberateľskej činnosti dokladov o tradičnej kultúre Koša. V 70. a 80. rokoch minulého storočia viedol mládežnícku organizáciu a Klub mládeže, ktorý patril medzi najagilnejšie v rámci Slovenska. Okrem organizátorskej práce uplatňoval svoj nevšedný divadelný talent a talent ľudového rozprávača v množstve vystúpení v obci, regióne i v rámci Slovenska a kultúrnych vzťahov so zahraničnými Slovákami v Chorvátsku. Patril medzi zakladajúcich členov Folklornej skupiny Košovan - od roku 1993 sa stal jej vedúcim, autorom a účinkujúcim jej programov. Od roku 1999 do roku 2013 bol riaditeľom Obecného kultúrneho strediska a Domu kultúry v Kanianke. S jeho menom je spojené množstvo úspešných programov Folklornej skupiny a folklórno-divadelného súboru Košovan a kultúrnych aktivít obcí Koš a Kanianka. Vo väčšine týchto programov (košovské záboje, fašiangové zvyky, žatva, vianočné zvykoslovie) uplatňoval a doposiaľ uplatňuje autentickú ľudovú kultúru Koša, stará sa o zachovanie jej bohatého piesňového fondu, tradičného nárečia i kroja ako jeho identifikačných znakov. Zároveň do nich premieta prvky ľudového divadla a žartovné prvky typické pre jeho osobnostný naturel. Ako autor, režisér a interpret sa podpísal pod množstvo úspešných folklórnych a divadelných projektov, ako boli napr. kabaret Smutná basa slovenská, ľudová hra Kamenný chodníček, hra o sv. Dorote, hra Divožienky, Pozdravy zo starobinca a ďalších. Podieľal sa na vzniku Divadelného súboru Stanislava Chrena (2009) i založenia prehliadky seniorskeho divadla Festival Stanislava Chrena, ktorý sa od roku 2010 koná v Kanianke. Má mimoriadny podiel na udržiavaní kultúrnych kontaktov so zahraničnými Slovákami v Chorvátsku i aktivitách Miestneho odboru Matice slovenskej v Kanianke, ktorú ako jej predseda vedie od roku 2014.

5. Miroslavovi Soukupovi, scénografovi - životné jubileum 65 rokov.

Život Miroslava Soukupa bol spojený s divadlom už od konca 60. rokov minulého storočia, kedy začínal ako javiskový technik a pomocný osvetľovač v legendárnej bratislavskej Tatra revue, kde okrem iných spolupracoval s profesionálnym choreografom Františkom Bernatíkom. Po príchode do Handlovej začiatkom 70. rokov nadviazal spoluprácu s tamojším Domom kultúry a jeho vyspelým divadelným súborom, ktorý v tom období inscenoval najmä úspešné estrády a kabarety. Z obdobia spolupráce s handlovským súborom bola osobitne vydarená jeho scénografia k inscenácii Jána Kákoša Dom pre najmladšieho syna (1974) v réžii Martina Práška. V 70. tých a 80. rokoch často spolupracoval i s Okresným osvetovým strediskom v Prievidzi ako scénograf

pre viaceré dedinské divadelné súbory. Svoj talent scénografa v 80. rokoch rozvíjal i profesionálnym štúdiom scénografie v pražskom Scénografickom ústave, počas ktorého bol jeho garantom a tútorom významný výtvarník a scénograf Štátnej opery v Banskej Bystrici Pavol Herchl. Po roku 2000 začína jeho intenzívna spolupráca s Divadlom A a divadlom Shanti v Prievidzi, v rámci ktorej patrili medzi najúspešnejšie jeho scénografie k inscenáciám Svätá rodina (2006), Malomeštiakova svadba (2007), Chlpatý sluha pána farára (2011) a ďalšie.

6. Izabele Chylovej, keramikárke – životné jubileum 60 rokov.

Izabela Chylová je absolventkou Strednej školy umeleckého priemyslu - odboru keramiky - v Uherskom Hradišti. Už koncom 70. rokov začína systematicky nadväzovať na hrnčiarsku tradíciu hornej Nitry - Prievidza a Brezany patrili totiž v minulosti medzi známe centrá hrnčiarskej výroby na Slovensku. Jej tradíciu od začiatku rešpektuje v tvaroch, dekore celkovom sortimente výroby, predmetom ktorej sú hrnce, hrnčeky, mliečniky, rajnice, pekáče, bábovkové formy a na ne nadväzujúce obedové, čajové, či kávové súpravy. Už v roku 1980 predloží kolekciu tejto úžitkovej keramiky ÚLUV-u v Bratislave, s ktorým následne spolupracuje celé desaťročia. V tejto rozhodujúcej etape sa k jej úsiliu pridáva manžel Anton. Vo svojej tvorbe uprednostňujú jednoduché tvary, prírodné farby s návratom k tzv. „červenej keramike“, v ktorej cez transparentnú glazúru nechávajú vyniknúť pôvodnú farebnosť hliny a jednoduché biele linky sledujúce tvar výrobku. Popri tradičnej úžitkovej keramike sa Izabela Chylová venuje i tvorbe keramiky dekoratívno-úžitkovej (záhradné svietidlá, aromatické lampy, svietniky, taniere a pod. inšpirované tvarmi sakrálnej, ľudovej i orientálnej architektúry). V ich produkcii nachádzajú uplatnenie aj miniatúrne závesné ozdoby s funkciou zvončeka, korešpondujúce so zaujímavými vežovými dominantami historických miest a mestečiek. Svoju keramickú tvorbu doposiaľ prezentovala na desiatkach podujatí a výstav doma i v zahraničí (Francúzsko, Česká republika, Chorvátsko), čím sa výrazne podieľala, spolu s manželom Antonom, na uchovávaní a šírení tradície tohto remesla nielen z hľadiska regiónu, ale aj Slovenska.

7. Jozefovi Krasulovi, divadelnému režisérovi – životné jubileum 55 rokov.

Absolvent kulturológie na FFUK v Bratislave a trojročného kurzu réžie u prof. Petra Scherhaufera sa divadlu venuje viac ako 30 rokov. Režiroval v Mestskom divadle v Zlíne, Divadle Aréna v Bratislave, Prešporskom divadle, Divadle J. Palárika v Trnave, Divadle 7 a púl v Brne, Štátnej opere v Banskej Bystrici, na Lodi – Divadle v podpalubí, SĽUKu a v Mestskom divadle v Bratislave (Klub Čierny havran), ktorého bol zakladateľom a riaditeľom. Medzi jeho najúspešnejšie patria inscenácie naštudované v spolupráci s Divadelným združením v Partizánskom, ktoré dvakrát získalo prémii Ministerstva kultúry SR *Za tvorivý čin roka*. Ako herec a režisér sa zúčastnil desiatok festivalov na Slovensku, v Japonsku, Mexiku, Veľkej Británii, Turecku, Dánsku, Fínsku, Nemecku, Juhoslávii, Švajčiarsku, Holandsku, Španielsku, v Kanade a na svetovom festivale AITA/IATA v Monaku. Pôsobí ako lektor réžie na školských podujatiach amatérskeho divadla na Slovensku a Českej republike. Ako asistent réžie spolupracoval s režisérom Dušanom Trančíkom na televíznom filme *Zima kúzelníkov* (2006). Pre Slovenský rozhlas napísal a režiroval hru *Ako som stretol ľudí*. Pôsobí ako pedagóg na Súkromnom konzervatóriu D. Kardoša v Topoľčanoch, kde vyučuje herectvo. Žije a tvorí v Bratislave a v Partizánskom. Je prezidentom Slovenského strediska Medzinárodnej asociácie amatérskeho divadla AITA/IATA, zakladateľom a spolumajiteľom Galérie Michalský dvor v Bratislave. Úzko spolupracuje s Divadlom „A“ Prievidza, s ktorým sa naposledy zúčastnil najprestížnejšieho slovenského festivalu amatérskeho umenia - Scénická žatva 2016 v Martine - s divadelnou hrou *Príbeh z Maconda* inšpirovanou románom G. G. Marqueza - *Sto rokov samoty*.

II. Cena predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja „ZA TVORIVÝ ČIN ROKA 2016

A/ v oblasti kultúrno-osvetovej činnosti

1. Akad. arch. Rastislavovi Nemcovi – za vytvorenie nového loga a vizuálnej identity Hornonitrianskych folklórnych slávností.

Nové logo čerpá inšpiráciu z pravnianskej ľudovej výšivky. Je zostrojené zredukovaním a grafickým preštylizovaním jej troch najvýraznejších dekoratívnych prvkov do jedného útvaru, kompozície, znaku. Jeho hornú časť tvorí **srdce** (symbol lásky ako najvyššej duchovnej hodnoty), strednú **kvet** (ľalia, tulipán), v jadre ktorého je jednoduchá štylizácia **domčeka** ako symbolu rodiny. Spodná časť loga je tvorená štylizáciou **granátového jablka** ako symbolu úrodnosti. Grafické spracovanie a výtvarné zobrazenie nového loga HFS je vytvorené rukopisne, čo odkazuje na prirodzenú „nedokonalosť“, neformálnosť prevedenia, tak vlastnú prostým ľudským činnostiam. Logo je ďalej kreatívnym spôsobom výtvarne rozpracované a rozvinuté pre potreby kompletného vizuálneho štýlu festivalu, ako hlavný dekoratívny motív, prvok, ornament, aplikovaný na plagáte, pútačoch, reklamných plochách, v orientačno-informačnom systéme, scéne i suveníroch. Zvolená typografia je vytvorená ručne, písanými fontmi, čo dotvára a podporuje jednotný vizuálny výraz – štýl a dynamiku s folklórnym charakterom.

2. Radovanovi Vrškovi a Vladislavovi Leškovskému - za vydanie hudobného albumu PRIEVIDZA MUSIC VOLUME 1.

V Prievidzi a okolí pôsobí veľké množstvo skvelých hudobníkov a hudobných kapiel. Všetci aktívne hrajú na festivaloch či v kluboch a mnohí majú vlastnú tvorbu na vysokej úrovni. Nemajú však dostatok financií na vydanie profilových albumov. Preto Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi a hlavný partner Fond na podporu umenia podporili vydanie **kompilačného CD albumu** pod názvom **Prievidza Music Volume 1**, ktoré uvádza tvorbu siedmich mladých hudobných skupín z hornej Nitry prezentujúcich vlastnú tvorbu v žánroch pop, rock, džez, folk a iných. Sú to **Anička Bartová a Ján Trojan, Gremmy, Zabudnutí, One Reason, Aprílové počasie, Wotepity a Kreins**. Vydané kompilačné hudobné CD je jednou z ciest, ako môžu kapely, zaradené na tomto výbere propagovať svoju tvorbu, mesto Prievidza a celý región. CD je aj príkladom pre ďalších mladých hudobníkov a muzikantov, ako využiť svoj voľný čas zmysluplne a zároveň mať z toho radosť.

3. Občianskemu združeniu K-2000 – za realizáciu projektu TRADÍCIE A KONTINUITA venovanému 35. výročiu vzniku Folklórnej skupiny Košovan Kanianka.

Jubilujúca Folklórna skupina Košovan je kolektívnym členom združenia K-2000. Preto spoločne hľadali spôsob, ako zmysluplne prispieť nielen k samotným oslavám jubilea, ale pripomenúť aj v rámci Slovenska ojedinelý fenomén prenosu a zachovania prvkov tradičnej kultúry obyvateľov pôvodnej obce Koš po jej poddolovaní v novom sídle – obci Kanianka. Ten sa stal predmetom projektu Tradície a kontinuita, prihláseného v rámci výzvy Fondu na podporu umenia v programe „Inventarizácia, dokumentácia a šírenie informácií o ľudovej kultúre“. Jeho ťažiskom bol porovnávací etnologický výskum stavu ľudovej kultúry pôvodnej obce v čase vzniku Folklórnej skupiny (polovica 80-tych rokov) a súčasného stavu na základe dokumentov, záznamov a autentických výpovedí najstarších občanov obce Koš, pôvodných i súčasných členov Folklórnych skupín Koš z Kanianky a Lúčina z Koša i reprezentatívnych zástupcov oboch obcí. Výstupom z realizácie projektu bola nielen porovnávacia štúdia a bohatý obrazový materiál v bulletine projektu, ale aj filmový dokument s autentickými výpoveďami informátorov a komponovaný program oboch folklórnych skupín v Dome kultúry v Kanianke.

B/ v oblasti muzeálnych činností a pamiatkovej starostlivosti

1. Obci Zemianske Kostol'any – za súbor aktivít v oblasti ochrany pamiatok a spracovanie rozsiahlej monografie.

Máloktorá obec v regióne hornej Nitry sa môže chváliť takým množstvom kultúrno-historických pamätihodností, z ktorých mnohé patria k národným kultúrnym pamiatkam, ako Zemianske Kostol'any. S tým však prichádzajú nároky na udržiavanie a zabezpečenie ochrany. Rozhodnutie zachrániť chátrajúcu pamiatku v centre viedlo k príprave projektu Revitalizácia nehnuteľnej kultúrnej pamiatky – Kaštieľ I. v Zemianskych Kostol'anoch. Tvorcovia projektu však nezabudli na miestnych nadšencov a ich úsilie pri hľadaní rozmanitých pamätných predmetov, do priorit projektu včlenili aj zriadenie expozičných priestorov budúceho múzea. Rekonštrukcia renesančného objektu, ktorý rokmi získal pomenovanie Veľký kaštieľ, tak poskytla vo východnom krídle prvého podlažia štyri miestnosti na prezentáciu dokladov predstavujúcich špecifiká z dejinného vývoja obce Zemianske Kostol'any. Sprístupnenie kaštieľa s otvorením múzea sa stalo súčasťou súboru aktivít, ktoré obec Zemianske Kostol'any realizovala počas celého roka 2016, kedy si pripomínali jubileum prvej písomnej zmienky. K nim sa pridružilo aj vydanie monografie s názvom Zemianske Kostol'any a podtitulom Dedina s bohatstvom minulosti a prítomnosti. Je obrazovo-textovou výpoveďou o dianí v tejto lokalite od čias praveku až po súčasnosť.

2. Regionálnemu združeniu miest a obcí stredného Ponitria - za knižnú prezentáciu kultúrno-historických pamiatok obcí okresu Partizánske.

Spoločne sa dokáže viac – takéto tvrdenie uplatnili zástupcovia samosprávy v regióne stredného Ponitria a zadali spracovanie knižnej publikácie o kultúrno-historických pamiatkach. Diela sa ujali renomovaní odborníci - univerzitný profesor Ján Lukačka a kunsthistorik Martin Bóna. Výsledkom ich bádateľského úsilia v archívoch, múzeách i v teréne je populárno-náučná monografia. V úvodnej časti autori sústreďujú pozornosť na najdôležitejšie medzníky historického vývoja tejto oblasti a ozrejmujú cieľ práce „...spopularizovať bohaté a rozmanité kultúrne dedičstvo stredného Ponitria“. Pri každej z dvadsiatich troch obcí okresu Partizánske prinášajú prehľad historických názvov, stručné dejiny obce, ale aj charakteristiku majiteľov a skladbu obyvateľstva. Značná časť je venovaná súhrnu poznatkov o archeologických hnutelných pamiatkach, sakrálnych a svetských pamiatkach, pričom si nevšímajú len tie pamätihodnosti, na ktoré sa vzťahuje režim štátnej ochrany, ale zachytávajú aj ostatné, ba nezabudli ani na stavby zaniknuté, ale významné. Cennou časťou knihy je aj súpis použitých prameňov a literatúry. Kniha *Kultúrno-historické pamiatky stredného Ponitria* v edičnej činnosti Združenia miest a obcí stredného Ponitria je vítanou iskrou v popularizácii kultúrneho dedičstva spoločnosti a nasledovaniashodným príkladom pre ostatných.

3. Mestu Partizánske - za záchranu kultúrno-historickej pamätihodnosti Vodný hrad Šimonovany.

V časti mesta Partizánske sa nachádza unikátna stavba, ktorá prináleží do súboru šľachtických sídiel z 12. storočia. Nevyužitý a postupne chátrajúci goticko-renesančný objekt Vodný hrad Šimonovany, ktorý je národnou kultúrnou pamiatkou, prešiel aj vďaka výraznej podpore zo štrukturálnych fondov rozsiahlou rekonštrukciou. Jej cieľom sa stalo odstránenie nežiaduceho stavu a súčasne vytvorenie podmienok pre realizáciu kultúrnych aktivít. Pri stavebných úpravách hlavného objektu – výmena krytiny, zateplenie podkrovnej časti, výmena podláh a výplní otvorov, oprava omietok, zavedenie teplovodného vykurovania, vzduchotechniky, úpravy elektroinštalácie, izolovanie stien a osvetlenie – sa súčasne realizovali vonkajšie parkové a sadové úpravy okolia kaštieľa aj s vybudovaním meandra suchej priekopy a nového historického oplotenia. Projekt rekonštrukcie historického objektu Vodný hrad Šimonovany počítal aj s jeho využitím pre kultúrne ustanovizne a tak je dnes v hrade umiestnená nielen časť mestskej knižnice so študovňou a prednáškovým priestorom, ale aj historická expozícia mestského múzea.

C/ v oblasti knižnično-informačných činností

1. Občianskemu združeniu Benedikt – za vydanie zbierky básní Ondreja Čiliaka „Odídem za svetlom“.

Občianske združenie Benedikt, ktoré vzniklo v roku 2005 z iniciatívy novinárov, priateľov literatúry a umenia na hornej Nitre, vydalo pri príležitosti nedožitých 65 rokov básnika, spisovateľa, novinára a bibliografa Ondreja Čiliaka zbierku básnických textov z jeho pozostalosti. Jej vydanie podporilo i mesto Prievidza. Je zostavené z básní, ktoré napísal v poslednom období svojho života a sám pripravoval ich vydanie. Význam ústrednej básne, podľa ktorej je zbierka pomenovaná, výstižne v doslove knihy zhodnotil básnikov priateľ, spisovateľ Rudolf Dobiáš: „Báseň Odídem za svetlom je geniálnym rozlúčkovým epitafom básnika, odchádzajúceho za svetlom. Ondrej Čiliak je básnik, ktorého verše nielenže zanechajú stopu v pohyblivých pieskoch poézie, ale zostanú vpísané aj do žulového podložia slovenskej literatúry.“

III. Cena Oblastnej rady Matice slovenskej Prievidza - Partizánske „ZA UCHOVÁVANIE A ROZVOJ KULTÚRNEHO DEDIČSTVA NÁRODA“.

1. Miroslavovi Kováčikovi – za podiel na uchovávaní kultúrneho dedičstva a šírení poznatkov o histórii obce Chynorany.

Miroslav Kováčik sa zaslúžil o znovuoživenie MO MS v Chynoranoch v roku 1968. Dlhodobo sa podieľal na odkrývaní zaujímavostí o udalostiach a osobnostiach z histórie obce, na zriadení a dopĺňaní exponátov Pamätnej izby Valentína Beniaka a miestneho etnografického múzea. Bol dlhoročným vedúcim redaktorom a doteraz je najplodnejším prispievateľom Chynorianskych novín. Osobitným dielom prispel i k vydaniu monografie o obci pri príležitosti 750. výročia prvej písomnej zmienky. Pôsoobil tiež v miestnom divadelnom súbore Matičiar – stvárnil v ňom viac ako 30 rôznych postáv. Od roku 2012 je podpredsedom MO MS a z tejto pozície prispel k prekonaniu krízy v jej činnosti. Ako dlhoročný člen prípravného výboru súťaže v prednese poézie Beniakove Chynorany sa nemalou mierou zaslúžil na jej pretvorení z podujatia regionálneho charakteru na celoslovenský festival. Verný odkazu svojho otca - „rob všetko v živote tak, aby po tebe niečo zostalo“ – pokračuje neúnavne v kultúrnych aktivitách aj v seniorskom veku.

2. Eve Náhálkovej – za realizáciu aktivít zameraných na poznávanie kultúrneho dedičstva Slovenska.

Eva Nahálková ako predsedníčka MO MS v Partizánskom systematicky pripravuje a organizuje poznávacie exkurzie po stopách významných miest, kultúrno-historických pamiatok a dejateľov pre 300-člennú základňu tohto odboru. Zároveň je neúnavnou, činorodou členkou Oblastnej rady Matice slovenskej v Prievidzi i členkou Krajskej rady MS v Trenčíne. Za dlhoročnú činnosť pri napĺňaní programu MS bola ocenená Bronzovou medailou MS. Na kultúrnom živote mesta Partizánske a pomoci mimovládny organizáciám sa významne podieľa i z pozície členky rady starších ako poradného orgánu primátora.

3. Mgr. Anne Blahovej – za podiel na zachovávaní tradičnej ľudovej kultúry regiónu hornej Nitry.

Anna Blahová je dlhoročnou predsedníčkou občianskeho združenia Hipo Máčov, ktoré z jej iniciatívy doposiaľ realizovalo množstvo akcií zameraných na záchranu dokladov tradičnej ľudovej kultúry nielen v lokalite v ktorej pôsobí, ale i v regionálnom rozmere. Podieľa sa na systematickom dobudovávaní expozícií tradičnej architektúry, bývania a remesiel v ľudovom skanzene Máčovské gazdovské dvory nielen zberateľskou činnosťou, ale aj organizovaním podujatí zameraných na využitie a poznávanie dokladov tradičnej kultúry v rámci tvorivých dielní pre deti i dospelých. V spolupráci so školami osobitne prispieva k regionálnej výchove žiakov, učte k miestnej histórii a poznávaniu kultúrneho dedičstva našich predkov. V poslednom období sa osobitne zamerala na záchranu a oživovanie tradícií spojených s tradičnými textíliami, výšivkárstvom a tkáčstvom vo Valaskej Belej.

4. Jánovi Gajdošíkovi - za systematickú zberateľskú a archívnu činnosť pri zachovávaní dokumentov o histórii obce Koš.

Ján Gajdošík v rokoch 2007 – 2013 postupne autorsky pripravil až 18 filmových dokumentov o histórii svojej rodnej obce na základe kronikárskych záznamov, fotografií, výpovedí pamätníkov a ďalších prameňov. Z týchto podkladov osobitne tematicky spracoval formou publikácií a DVD nosičov divadelné tradície Koša, udalosti cirkevného života, folklórne tradície, medailón významnej folkloristky Anny Michaličkovej, či piesňový fond obce. V roku 2016 bol členom autorského tímu projektu Tradície a kontinuita, v rámci ktorého sa podieľal ako na výskume, tak i tvorbe rovnomennej publikácie a filmového dokumentu venovaných okolnostiam vzniku, vývoja a činnosti Folklornej skupiny Košovan pri príležitosti 35. výročia jej založenia. Významným faktom je, že okrem podielu na tvorbe týchto dokumentov sa systematicky stará o ich prezentáciu v rámci kultúrnych podujatí pre matičiarov, školy i širšiu verejnosť.

IV. Pamätný list riaditeľky RKC v Prievidzi „ZA DLHOROČNÚ KULTÚRNO-OSVETOVÚ ČINNOSŤ“

1. Folklornej skupine ROKÔŠKA Nitrianske Rudno – 30. výročie vzniku.

Pri zrode Folklornej skupiny Rokôška v roku 1986 bola skupina žien, ktoré rady spievali ľudové piesne a už predtým účinkovali v rámci rôznych kultúrnych podujatí v obci. Meno dostala podľa riečky prameniacej spod vrchu Rokoš. Materiál pre skupinu čerpali od starších obyvateľov obce ktorí si ich ešte pamätali od svojich rodičov. FSK Rokôška scénicky spracováva kalendárne zvyky - koledovanie, fašiangy, stavenie mája, dožinky a iné. Mladším generáciám sa snaží ukázať, aký ťažký a odlišný bol život na dedine v minulosti prostredníctvom programov popisujúcich pracovné činnosti, napr. ako sa pracovalo na poli, pralo na potoku, spracovávalo konope, tkalo, priadlo, driapalo perie, varil lekvár. Z rodinného zvykoslovia sú to najmä zvyky pri narodení dieťaťa, snímanie vienka a čepčenie nevesty, ale aj téma odchodov za prácou alebo na vojnu. Rokôška pravidelne vystupuje nielen na festivaloch a slávnostiach na hornej Nitre, ale aj v širšom regióne a v rámci Slovenska.

2. Dychovej hudbe PRAVŇANKA Nitr. Pravno - 25. výročie vzniku.

História dychovej hudby v Nitrianskom Pravne siaha do začiatku 20. storočia. Spočiatku to bola kostolná hudba, popri nej vznikala ďalšia kapela - už ako dychovka. Bola zložená z pravňanských remeselníkov, ktorí chodili pracovať do Pešti a po práci vyhrávali v záhradných reštauráciách. Spomína sa, že išlo o 12 člennú kapelu, ktorú dirigoval Johan Kuzman. Je pochopiteľné, že počas svetových vojen kapela aktívna nebola. Svoju činnosť po 1. svetovej vojne obnovila v r. 1921 pod vedením kapelníka Johana Dieru a po 2. svetovej vojne, v rokoch 1945 - 46 sa o oživenie dychovej hudby pod vedením Andreasa Dieru zaslúžili páni Havlík, Gatial, Uhliarik, Páleš a ďalší. Neskôr prevzali vedenie Eduard Ertel a Jozef Branský, ktorí sa významnou mierou zaslúžili o výchovu nových generácií mladých muzikantov.

Od roku 1991 viedol dlhé roky dychovú hudbu pán Štefan Schwertsik. V hlave vtedajšieho starostu obce, Ing. Jána Mendela, ktorý spolu s páni Toráčom a Jozefom Berkym zabezpečovali umelecký rast, ale hlavne dorast kapely, skrsla v roku 1996 myšlienka založiť Regionálnu prehliadku dychových hudieb. V jej tradícii sa pokračuje aj v súčasnosti v spolupráci s OZ Hornonitrie. Súčasným vedúcim DH Pravňanka je pán Jozef Florovič.

3. Divadlu SHANTI Prievidza - 25. výročie vzniku.

Súbor alternatívneho Divadla SHANTI pracuje od roku 1991 pri Kultúrnom a spoločenskom stredisku v Prievidzi. Založil ho prievidzský rodák, v tom čase študent JAMU, Peter Butko. Jeho činnosť sa zameriavala na komornú divadelnú tvorbu s využitím netradičných postupov. So svojimi inscenáciami bol súbor pravidelným účastníkom celoslovenských prehliadok a festivalov z ktorých si prinášal najvyššie ocenenia. Počas svojej existencie uviedol viac ako 25 inscenácií v rôznych divadelných druhoch a žánroch (alternatívne, bábkové, pantomimické, klaunské, činoherné divadlo, divadlo poézie), s ktorými sa zúčastňoval regionálnych, krajských a celoslovenských prehliadok a festivalov - Ochotnícke javisko, Thalia pod Bojnickým zámkom, Divadlo a deti, Fedim, Hviezdoslavov Kubín, Gorazdov Močenok, Scénická žatva Martin, Jiráskov Hronov, Divadlo bez hraníc - Rakúsko, Divadelné Šurany a iných. Súbor svojou

dramaturgiou a výberom tém oslovuje predovšetkým detské publikum a mládež. Pracuje s autorským podaním tém a vlastných životných pocitov, autorskou hudbou a sebe vlastnou poetikou. Spolupracuje s odborníkmi z oblasti réžie, hudby, scénografie a v posledných rokoch s bývalými členmi, ktorí v súčasnosti študujú na VŠ umeleckého smeru. Spolupráca Divadla A a Divadla Shanti začala v roku 1996 inscenáciou Michala Babiaka Veža babylonská. Od tohto obdobia sú obe divadlá neoddeliteľnou súčasťou ďalšej spoločnej tvorby v mnohých ďalších inscenáciách. Od roku 2004 tvoria občianske združenie Divadlo „A“ a Divadlo Shanti Prievidza.

4. Chrámovému speváckemu zboru Jozefa Hanku z Kaniačky – 20. výročie vzniku.

Chrámový spevácky zbor Jozefa Hanku vznikol v Kaniačke v roku 1996. Založil ho vtedajší správca farnosti, dôstojný pán Marián Majdan. Vo svojej farnosti účinkuje pri bohoslužbách a rôznych kresťanských sviatkoch, zúčastňuje sa aj festivalu mariánskych pútnických piesní Počuli sme vrúcny hlas. Vo svojom repertoári má výlučne sakrálne skladby. Zbor má už za sebou vydanie prvého CD albumu pod názvom Tebe pajom. V tomto roku slávnostnou svätou omšou oslávil 20. výročie svojho založenia. Vedúcou chrámového speváckeho zboru Jozefa Hanku v Kaniačke je od roku 1999 Silvia Schniererová.

5. Speváckej skupine BUKOVINA Lehota pod Vtáčnikom – 20. výročie vzniku.

Prvým verejným vystúpením skupiny v rámci víťania nového roka a osláv vzniku Slovenskej republiky dňa 1. januára 1996 začala dvadsaťročná cesta speváckej skupiny Bukovina. Na začiatku načrela do hlbokkej studnice ľudových piesní, ktoré interpretovala jedno i viachlasným spevom. Postupne do svojho repertoáru zaraďovala i piesne národné, hymnické, vianočné, mariánske, sakrálne, pohrebné či príležitostné, podľa rôznorodých podujatí, na ktorých účinkovala. V miestnom kostole viackrát odzneli jej samostatné vianočné koncerty, účinkovala na slávnostných svätých omšiach pri rôznych cirkevných sviatkoch a obradoch. Zaujímavý bol i projekt Zvyky našich predkov- tradičná lehotská svadba, Vianoce, žatva a dožinky, na ktorých spevom dotvárala ich výnimočnú atmosféru. Pri svojich výročiach absolvovala jubilejné koncerty. Po čase sa zapájala aj do regionálnych i nadregionálnych podujatí (Hornonitrianske folklórne slávnosti, Dni kolied kresťanov Slovenska, Festival mariánskych piesní Počuli sme vrúcny hlas, Pribinove slávnosti v Nitre). V repertoári má viac ako 200 piesní. Dvadsaťročnou cestou Bukovinu sprevádzali dirigenti Genovéva Šimková, Blažej Hlatký, Mgr. Erika Cipovová, v súčasnosti Žaneta Mokošová. Od jej začiatku až po súčasnosť organizačne činnosť Bukoviny zabezpečuje Genovéva Šimková. Počas dvadsaťročného pôsobenia spevácka skupina získala viacero významných ocenení.

6. Speváckej skupine LIPA Bojnice – 20. výročie vzniku.

Spevácka skupina LIPA pôsobí pri Dennom centre Klubu dôchodcov a Základnej organizácii Jednoty dôchodcov Slovenska v Bojniciach od roku 1996. Už 20 rokov teda spieva pre radosť a potešenie svojich členov, klientov v Dome dôchodcov Bojnice a na akciách, ktoré organizuje tamojšie Kultúrne centrum. Okrem toho sa každoročne zúčastňuje festivalu mariánskych pútnických piesní Počuli sme vrúcny hlas a prehliadky voľno-časových aktivít seniorov regiónu Jeseň je dar v Zemianskych Kostolnoch. Prvou organizačnou a umeleckou vedúcou skupiny bola Mária Senešová. Od septembra 2006 jej vedenie prevzala pani Jolana Tvrdíková a od roku 2009 až doposiaľ ju vedie harmonikár Ján Hudec. V súčasnosti má 15 členov. Svoju činnosť zameriava na šírenie ľudovej piesne a dodržiavanie ľudových tradícií.

7. Divadlu mladých „ŠEŠŤ PÉ“ Partizánske – 15. výročie vzniku.

Vzniklo v roku 2001 z iniciatívy členov Divadelného združenia Partizánske Ondreja Böhma a Jozefa Krasulu a odvtedy tvorí jeho organickú súčasť. Už ich prvá inscenácia -dramatizácia poviedky G. G. Márqueza Najkrajší utopenec na svete - zaznamenala veľký ohlas a viacero úspechov. Nasledovala dramatizácia novely W. Saroyana Tracyho tiger a autorská inscenácia členov súboru Čakáreň. Nasledujúcu autorskú inscenáciu Šesť fantastických trikov mladí členovia súboru pripravili s hosťujúcim profesionálnym režisérom Patrikom Lančaričom. V r.

2005 boli viacerí členovia prizvaní k práci Divadelného združenia Partizánske a aktívne sa podieľali na inscenácii textov D. Charmsa - Spomienky budúceho starca. S výrazne omladeným kolektívom vzniká autorská inscenácia Hra na ocina a maminu inšpirovaná novelou L. Aškenazyho Milenci z bedny. Siahli aj po poviedke mladej autorky Zuzany Šmatlákovej Krajina, ktorú uviedli pod jej pôvodným názvom. S poslednými dvoma inscenáciami sa prezentovali na Scénickej žatve v Martine, v septembri 2010 pred publikom SND a v roku 2013 na medzinárodnom festivale Apostrof v Prahe. V roku 2012 pripravili inscenáciu Život je hračka inšpirovanú drámou Johanna Wolfganga Goetheho - Faust. V roku 2014 našťudovali inscenáciu na motívy románu J. D. Salinger - Kto chytá v žite, s ktorou vystúpili na vrcholnej prehliadke amatérskeho divadla – Scénická žatva 2015 v Martine.

8. Hudobnej skupine KATEA Partizánske - 15. výročie vzniku.

Za rok vzniku skupiny KaTea môžeme považovať rok 2001, kedy sa dvaja bratia, Ďuro a Jojo ŠEDÍKOVCI, rozhodli „urobiť dieru do sveta“ so svojou muzikou. A keďže sa podľa ich vtedajšieho presvedčenia diera do sveta robí lepšie viacerým ako dvom, ešte v tom istom roku spojili svoje sily so speváčkou Katkou Švecovou, basgitaristom Vladom Dobiášom a perkusionistkou Mimou Sivou. Svojmu novému počinu dali meno Turkovci a začali mútiť vody slovenského nielen folku. Po odohratí mnohých koncertov na mnohých podujatiach po Slovensku (Lodenica, FestDobréBohunice, Strunobranie, Vander múza, Kremnická bašta, Pramene, ...) a na Morave (Moravský vrabec, Zahrada, AmFolkFest) sa skupine zachcelo trochu zmeny. Na rad tak prišla výmena jednoduchších perkusí a konga za zložitejšie bicie nástroje a tým aj personálna zmena v skupine. Na pódiu sa začal objavovať Jurko Trník, čo, spolu so stále častejším využívaním krásneho a silného hlasu KaTky, viedlo k celkovo novému pocitu zo starších, ale hlavne nových pesničiek. Ďalšia zmena, zmena názvu kapely, nenechala na seba dlho čakať. KaTea v súčasnom zložení (Katka, Ďuro, Jojo, Vlado a Jurko) hrá stále svoje autorské piesne, ktorými sa snaží baviť a robiť radosť sebe, ale hlavne svojím fanúšikom na každom koncerte od Tatier až po Aš.

9. Speváckemu zboru TENEREZZA Nitr. Pravno - 15. výročie vzniku.

Ženský spevácky zbor Tenerezza, ktorého zriaďovateľom je Obec Nitrianske Pravno, vznikol v júli 2001. Jeho dirigentkou je pani Alica Matušiková, DiS. art. Repertoár zboru pozostáva prevažne z klasickej zborovej tvorby, obsahuje však aj slovenské ľudové piesne a piesne iných národov. Má 24 členiek rôznych profesií. Počas svojej 15 ročnej činnosti dôstojne reprezentoval pravniansku kultúru pri rôznych príležitostiach súvisiacich s kultúrno-spoločenským životom obce Nitrianske Pravno a okresu Prievidza. Zúčastnil sa mnohých vystúpení, z ktorých medzi najdôležitejšie možno počítať účasť na prehliadke zborov „Prievidza spieva“, vystúpenie na „Sviatku zborového spevu“ v Dubnici nad Váhom, ale aj uvedenie omše od Ch. Gaunoda – Messe Breve in C v nemeckom meste ELLWANGEN. Spevácky zbor sa pravidelne zúčastňoval ako hosť aj Zimných slávností Hornonitria a viackrát odspieval hymnické piesne v obci Nedožery - Brezany pri príležitosti jubilejných výročí V. B. Nedožerského. Osobitný podiel na vysokej umeleckej úrovni zboru má jeho dirigentka Alica Matušiková. Od roku 1975 do roku 1990 bola koncertnou majsterkou Komorného orchestra slovenských učiteľov. Od roku 1990 do roku 2005, keď bola jeho dirigentkou, odohral koncerty v Nemecku, Českej republike, Maďarsku, Rumunsku, Taliansku a vo Vatikáne. Neustále pôsobí v oblasti kultúry v obci Nitrianske Pravno, kde tóny jej huslí sprevádzajú veselé i smutné chvíle v živote človeka. Spevácky zbor Tenerezza vedie od jeho založenia v roku 2001.

10. Elene Nedeliakovej z Prievidze, neprofesionálnej výtvarníčke – životné jubileum 70 rokov.

Patrí medzi významných neprofesionálnych výtvarníkov hornej Nitry, je aktívnou členkou Klubu výtvarníkov pri RKC. Pravidelne sa zúčastňuje ako kolektívnej výstavy Výtvarná Prievidza, tak postupových súťaží a výstav neprofesionálnej výtvarnej tvorby. V seniorskom veku sa začala venovať rôznym výtvarným aktivitám - kresbe, maľbe a hlavne akvarelu. Jej akvarely sú vysoko oceňované na krajských a celoslovenských kolách súťaže Výtvarné spektrum. Neustále skúša nové techniky a postupy maľby a neuspokojuje sa s dosiahnutými výsledkami. Uplatnila sa aj ako lektorka tvorivých dielní akvarelu v rámci činnosti o.z. Ars pro Femina.

11. Eve Krištofovej, dlhoročnej členke speváckej skupiny Jeseň Partizánske – životné jubileum 70 rokov.

Eva Krištofová pôsobí v speváckej skupine Jeseň už od jej vzniku v roku 1997. Za ten čas absolvovala s týmto seniorským zoskupením vyše 660 vystúpení na rôznych kultúrno-spoločenských a cirkevných podujatiach takmer po celom Slovensku.

Jej výnimočný hlas jej umožňuje nielen skupinové, ale i sólové vystúpenia. Je jedným z pilierov zboru a úspešne sa podieľala na stovkách jeho vystúpení. Aktívne sa zapája aj do takých kultúrnych akcií, ako sú Modrá ruža, Spevom k srdcu a pod. Dôkazom jej zánietenosti pre spev bolo jej pôsobenie v skupine na prelome rokov 2015 a 2016, kedy napriek mimoriadne vážnym zdravotným problémom absolvovala takmer všetky nácvičky a vystúpenia.

12. Ing. Katarína Thomayovej z Prievidze, lektorke tvorivých dielní, výtvarníčke – životné jubileum 60 rokov.

Katarína Thomayová z Prievidze patrí medzi zánietených uchovávateľov a šíriteľov ľudovej kultúry a umenia. S osobitným citom sa venuje tradičnej výšivke, jej aplikáciám a aranžovaniu v kombinácii s inými materiálmi v rôznych umelecko-dekoratívnych predmetoch. S Regionálnym kultúrnym centrom, ale aj inými kultúrnymi inštitúciami v Prievidzi spolupracuje od konca 90.rokov ako lektorka tvorivých dielní nielen pre oblasť tradičných remesiel, ale i rôznych inovatívnych výtvarných techník. V práci s deťmi, mládežou i dospelými uplatňuje nielen svoje výtvarno-remeselné zručnosti, ale aj pedagogický cit. Venuje sa i vlastnej autorskej tvorbe - v poslednom období ju osobitne zaujala technika enkaustiky, ktorú uplatňuje i vo forme knižných ilustrácií v spolupráci s poetkou Veronikou Hoffmannovou.

V. Pamätný list riaditeľky HNM „ZA DLHOROČNÚ MÚZEJNÚ ČINNOSŤ“

1. Eve Kucharovičovej, zakladateľke a lektorke Obecného múzea v Nedožeroch-Brezanoch - životné jubileum 75 rokov.

Pôsobenie učiteľa zvyčajne bývalo spojené aj s kultúrnym dňaním v danej lokalite, a toto tvrdenie platí aj pre činnosť Evy Kucharovičovej z Nedožier-Brezian. Povinnosti učiteľky spájala so svojím záujmom o literatúru, divadlo a umenie všeobecne. Tieto záľuby ju viedli k nacvičovaniu divadelných hier, zostavovaniu folklórnych vystúpení, ale aj organizovaniu besied o knihách a k celkovému oživeniu miestnej kultúry. Po ukončení pedagogickej činnosti prevzala správu miestnej knižnice a začala s jej rozsiahlou modernizáciou. Knižnici akoby vdýchla nový rozmer a podarilo sa jej vybudovať z nej miesto, kde kniha dostala dôstojný priestor a spoločne so zavedením nových technológií a realizovanými podujatiami sa radí k tým moderným. Po zveľadení knižnice sa pustila do ďalšieho neľahkého diela. Predsavzala si vybudovanie obecného múzea. Neúnavne zhromažďovala predmety, získavala poznatky od pamätníkov, riadila celý proces vytvorenia expozície a plánovala budúce prezentácie. Najmä jej zásluhou tvorí Obecné múzeum v Nedožeroch-Brezanoch s expozíciou *Zastavenia v čase* súčasť siete múzeí na Slovensku a novými aktivitami sa hlási do spoločenského diania v regióne hornej Nitry. Do vienka pri narodení Eva Kucharovičová dostala vzácny dar – činorodosť. Túto danosť dokázala využiť nielen počas pedagogickej činnosti, ale uplatňuje ju aj dnes v knižnici a v múzeu obce Nedožery-Brezany.

2. Mgr. Marte Rusinovej, odbornej pracovníčke Hornonitrianskeho múzea - životné jubileum 50 rokov.

Dôkazom toho, že človek dokáže ísť za svojím snom, je pôsobenie a pracovné úsilie Mgr. Marty Rusinovej, odbornej pracovníčky Hornonitrianskeho múzea v Prievidzi. Ukončenie vysokoškolského štúdia v odbore história a muzeológia a jeho uplatnenie v praxi pre ňu prinieslo nové výzvy, ktoré sa usiluje ďalej naplňať. Pôvodnú pracovnú pozíciu prevádzkovej referentky v múzeu, ktorú začala vykonávať od februára 1998, časom vymenila za funkciu dokumentátorky a dnes vedie oddelenie komunikácie a marketingu. Dokumentácia v múzeách sa zvykne prirovnávať k srdcu, lebo práve tam začína prerod obyčajného, všedného predmetu na muzeálieu.

Ak správne pracuje toto múzejné srdce, funguje aj celé múzeum. K prioritám Mgr. Marty Rusinovej prináleží základné odborné spracovanie zbierok, teda ich evidovanie pod prideleným číslom, ktoré bude nadobudnutý predmet sprevádzať počas celej doby ochrany v múzeu. Okrem toho vedie komplexnú evidenciu mobility muzeálií a zodpovedá aj za ostatné dokumentačné fondy, ktoré sú výdatným a jedinečným pomocníkom pre poznanie činnosti múzejnej ustanovizne. Jej odborné znalosti a skúsenosti sú často zdrojom poznatkov pre kolegov aj z iných múzeí a aktívny prístup k príprave a realizácii rôznych múzejných aktivít je neprehliadnuteľný.

VI. Pamätný list riaditeľky HNK v Prievidzi „ZA DLHOROČNÚ KNIŽNIČNO-INFORMAČNÚ ČINNOSŤ“.

1. Mestskej knižnici v Novákoch – 80. výročie vzniku.

Mestská knižnica v Novákoch bola založená v roku 1936. V súčasnosti je súčasťou tamojšieho Kultúrneho centra. Stabilne si udržiava úroveň inštitúcie, ktorá verejnou službou vytvára a zachováva vzťah jej adresátov k literatúre. Jej vedúcou je pani Marta Stúpalová, ktorá dlhodobo vyvíja rôzne aktivity na podporu čitateľskej gramotnosti, aktivity s cieľom motivovať a zaujať nielen svojich čitateľov, ale i širšiu verejnosť. Zapája sa do projektov, je otvorená novým trendom knižničnej práce a knižnicu vedie tak, aby sa stala dôstojným stánkom kultúry.

2. Obecnjej knižnici vo Valaskej Belej – 80. výročie vzniku.

Obecná knižnica vo Valaskej Belej bola založená v roku 1936. Verejné knihovníctvo je tu napriek vzdialenosti 40 km od okresného mesta veľmi životaschopné. Možno preto, že okrem klasickej knihovníckej práce sú tu jeho piliermi viac ako inde individuálne rozhovory a osobné stretnutia. Prvá zmienka o knižnici hovorí o tom, že už v roku svojho založenia mala vo svojom fonde 1052 kníh. Valaská Belá bola v tom čase najväčšou obcou v okrese. Zodpovedné vedenie knižnice v priebehu jej pôsobenia bolo príznačné pre viaceré knihovníčky, osobitne pre Emíliu Podskočovou, Helenu Friedlovú, Máriu Cigáňovú, Antóniu Porubcovú a Helenu Kopčanovú, ktorá ju viedla neuveriteľných 35 rokov. Obecná knižnica vo Valaskej Belej je stále veľmi aktívna a v súčasnosti poskytuje svoje služby čitateľom pod vedením pani Mgr. Denisy Vaškovej.

3. Ing. Viera Masarykovej, dlhoročnej pracovníčke Hornonitrianskej knižnice.

Ing. Viera Masaryková je absolventkou Trenčianskej univerzity A. Dubčeka v Trenčíne. V Hornonitrianskej knižnici pracuje sústavne od roku 1980. Až do roku 2015 pracovala ako odborná referentka na ekonomickom oddelení. V roku 2015 bola poverená riadením HNK, od roku 2016 menovaná jej riaditeľkou. Celý svoj profesionálny život zasvätila tejto organizácii. Kolegovia si vážia jej odbornosť, priateľský prístup, ochotu vždy pomôcť, spoľahlivosť, otvorenosť, toleranciu a zanietenosť. Má osobitný podiel na modernizácii knižnice a podpore netradičných foriem knižnično-výchovnej práce.

VII. Ďakovný list ZMOHN „ZA ÚSPEŠNÚ REPREZENTÁCIU HORNEJ NITRY“.

- 1. Michalovi Bartovi z Bystričian** – Hlavná cena na 53. ročníku celoštátnej postupovej súťaže neprofesionálnej výtvarnej tvorby Výtvarné spektrum 2016 Trenčín. V konkurencii 189 diel odborná porota ocenila drevenú plastiku Býčia krv.
- 2. Jurajovi Feriancovi z Oslian** – Cena v B kategórii na 53. ročníku celoštátnej postupovej súťaže neprofesionálnej výtvarnej tvorby Výtvarné spektrum 2016 Trenčín.

3. **Tomášovi Šrámekovi z Opatoviec nad Nitr.** za 1. miesto na celoštátnej prehliadke Cineama 2016 medzi autormi do 21 rokov, v kategórii hraný film za film Samosvet.
4. **Petrovi Frimmelovi z Prievidze** za 1. miesto na celoštátnej prehliadke Cineama 2016 medzi autormi nad 21 rokov, v kategórii videoklip za klip Kreins - Anytime In Life.
5. **Anne Márii Špánikovej z Nitrianskeho Pravna** za 1. miesto na celoštátnej súťaži AMFO v kategórii autorov do 21 rokov - farebná fotografia, za fotografie Katarzia I, II.
6. **Viktórii Granecovej z Prievidze** - absolútna víťazka v národnom kole speváckej súťaže „Spievam po francúzsky“ a 2. miesto v medzinárodnom kole v Ostrave v 2. kategórii.
7. **Vande Rozenbergovej** - za postup do celoslovenského finále literárnej súťaže Anasoft Litera 2016 a zisk Ceny bibliotéky 2016 s poviedkovou knihou Slobodu bažantom.
8. **Dychovému orchestru Maguranka Junior pri ZUŠ Bojnice** - za 1. miesto a ocenenie Cum Laude na Celoslovenskej súťaži detských a mládežníckych dychových orchestrov v Dolnej Súči, 8.-9.10. 2016.
9. **Miroslave Rosákovej z Oslian** – za titul laureátky celoslovenskej súťaže a prehliadky hudobného folklóru v kategórii sólisti – speváci.

VIII. Ďakovný list RZMO stredného Ponitria

„ZA ÚSPEŠNÚ REPREZENTÁCIU STREDNÉHO PONITRIA“

1. **Marianovi Gajdošovi z Chynorian** - za 1. miesto v V. kategórii na 62. Hviezdoslavovom Kubíne 2016 s prednesom básne Valentína Beniaka Rodný môj kraj a 3. miesto v 3.kategórii na XXIII. ročníku Slovenského festivalu poézie Beniakové Chynorany.
2. **Márii Kovalíkovej z Chynorian** – Cena riaditeľa súťaže za strhujúcu ľudskú a umeleckú výpoveď na XXIII. ročníku Slovenského festivalu poézie Beniakové Chynorany.

IX. Cena o.z. K-2000 „ZA NETRADIČNÉ KULTÚRNE AKTIVITY“

1. Občianskemu združeniu Art Point – za realizáciu multizánrového projektu KATEDRÁLA.

Výtvarno-hudobný projekt **Katedrála** v podobe, do akej ho rozvinuli organizátori projektu, pozostával z dvoch ťažiskových aktivít zameraných na príťažlivú prezentáciu výtvarného umenia a hudby. Prvou z nich, nesúcou názov „**Piliere a klenba**“ bola výstava vybraných diel dnes už nežijúcich umelcov tvoriacich piliere výtvarnej histórie Prievidze a diel súčasných výtvarníkov. Výstava bola realizovaná formou inštalácie veľkoplošných reprodukcí vybraných diel autorov v klenbe vestibulu a kolekcií ich obrazových originálov v prízemí galérie tak, aby bol dosiahnutý efekt vzájomnej vizuálnej prepojenosti oboch častí galerijného priestoru. K výstave bol vydaný súhrnný katalóg mapujúci prezentovanú tvorbu. Vizuálne príťažlivý priestor evokujúci katedrálu umocnila ďalšia aktivita projektu – **Chrám hudby**, spočívajúca v konaní dvoch koncertov

prezentujúcich skladateľské umenie **Ladislava Stančeka**. Komornú tvorbu skladateľa predstavilo v osobitnom koncerte konanom počas vernisáže výstavy hudobné zoskupenie **Albrechtina** z Bratislavy. Ďalší koncert v podaní prievadzských speváckych zborov **Musica nostra a Liberi cantantes** predstavil vokálnu tvorbu, úpravy ľudových piesní a cirkevné skladby skladateľa. Jeho organové skladby zazneli v našťudovaní Mareka Dietricha.

2. Občianskemu združeniu FABRIKA UMENIA z Partizánskeho - za realizáciu cyklu podujatí alternatívnej umeleckej scény v meste.

Občianske združenie FABRIKA vzniklo v marci roku 2015 v Partizánskom. Iniciátorka jeho založenia, Katarína Janičková, sústredila okolo seba tím mladých a kreatívnych ľudí s príbuznými záujmami. V období od svojho vzniku združenie realizovalo rôzne netradičné kultúrne aktivity, v rámci ktorých poskytlo viacerým záujemcom možnosť kreatívne sa uplatniť vo verejnom priestore a rozvíjať tak svoj talent. Členovia združenia pritom úzko spolupracujú s ďalšími združeniami, jednotlivcami a Mestskou umeleckou agentúrou v Partizánskom. Z ich úspešných projektov možno spomenúť cykly prednášok a neformálnych stretnutí ako boli Filmový festival, (Pamiatkové) sprevádzanie po Baťovskej architektúre, Noc hudby, Moc umenia a iné.

3. Jarmile Žiškovej za scenáristskú a režijnú prípravu multižánrového predstavenia SEPERDEO, spájajúceho prvky tanca spevu, projekcie a činohry.

Poznať históriu vlastného národa, vlasti, či rodiska, patrí k prejavom kultúrnosti a múdrosti každého civilizovaného človeka. 640. výročie prvej písomnej zmienky o Handlovej bolo v roku 2016 významnou udalosťou mesta, ktorá vytvorila platformu na realizáciu multižánrového projektu Seperdeo. Jeho cieľom bolo priniesť historické udalosti viažuce sa k mestu netradičnou formou využívajúcou prvky umenia tak, aby sa historická informácia spájala s jej umeleckým stvárnením a prinášala divákovi nielen poznanie, ale aj zážitok, pocit a cez nevt'ah k mestu. Uvedený projekt, ktorého iniciátorkou, spoluscenáristkou a režisérkou bola Jarmila Žišková, využíval tvorivý potenciál viacerých inštitúcií a umelcov pôsobiacich v meste - Dom kultúry mesta Handlová, Základnú umeleckú školu a Súkromnú základnú umeleckú školu Volcano. Spojením viacerých umeleckých žánrov (tanec, spev, projekcie, činohra) previedli diváka históriou Handlovej od jej založenia Henrikom Krickerom až po víziu budúcnosti. Podtextom multižánrového predstavenia bolo posolstvo o tom, že by sme sa mali poučiť z vlastných chýb a aktívne tvoriť našu budúcnosť.

X. Cena Oblastnej organizácie cestovného ruchu Región Horná Nitra – Bojnice „ZA OSOBNÝ PODIEL NA ROZVOJI CESTOVNÉHO RUCHU HORNEJ NITRY“.

1. Ing. Zdenke Balážovej – za tvorbu vlastných produktov v domácom a zahraničnom cestovnom ruchu.

Zdenka Balážová je absolventkou Vysoké školy ekonomickej v Bratislave a Fakulty ekonomiky a služieb Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. 13 rokov pôsobila ako pedagóg na Strednom odbornom učilišti služieb (dnes Stredná odborná škola obchodu a služieb) v Prievidzi. Od roku 1998 po súčasnosť pôsobí ako spoločník a konateľ firmy JUKO CK spol.s.r.o., kde sa zameriava na tvorbu vlastných produktov domácom a zahraničnom cestovnom ruchu. Vede cestovnú kanceláriu a cestovnú agentúru.

2. Ing. Petrovi Juríčkovi – za realizáciu kultúrno-spoločenských podujatí regionálneho významu v obci Sebedražie.

Bohaté skúsenosti z vedenia samosprávy v obci Sebedražie, Združenia miest a obcí hornej Nitry a členstva v Rade združenia miest a obcí Slovenska zákonite viedli Ing. Petra Juríčka na všetkých týchto postoch i k tvorbe a využívaniu produktov cestovného ruchu. Je zakladajúcim členom Oblastnej organizácie cestovného ruchu Región HN-Bojnice a od jej vzniku v roku 2012 i členom jej predsedníctva. Ako starosta obce Sebedražie nadviazal partnerstvo s českou obcou Dolní

Studénky v okrese Šumperk. V záujme rozvoja obce inicioval organizovanie takých kultúrno-spoločenských podujatí, ktoré postupne nadobudli širší regionálny význam. Medzi ne patria najmä etnologická súťaž Mjartanovo Sebedražie, Festival dychových hudieb a súťaž vo varení miestnej gastronomickej špeciality „Babka vo fazuli“.

4. Mgr. Slavomírovi Pavlemu – za tvorbu a propagáciu produktov cestovného ruchu na hornej Nitre a Slovensku.

Mgr. Slavomír Pavle vyštudoval žurnalistiku a do roku 1990 pôsobil v redakcii novín Prieboj. V roku 1990 bol pri zrode prvých regionálnych televízií - TV Prievidza a TV Nováky. V apríli 1999 inicioval vysielanie relácie Ryby, Rybky Rybičky v Slovenskej televízii, kde bol redaktorom. Od roku 1993 je šéfredaktorom rovnomenného časopisu. V roku 2004 bol iniciátorom výstavby oddychového areálu Vodný svet v Sebedraží, kde následne zorganizoval 5 ročníkov medzinárodného sochárskeho sympózia. Zariadenie Vodný svet je od roku 2012 členom OOCR RHNB. V roku 2009 bol spoluzakladateľom nového golfového klubu GOLF CLUB SCOTLAND v Sebedraží, ktorý ponúka ihriská s najvyššou kvalitou hracích povrchov a školu golfu pre začiatočníkov.

5. Ing. Jozefovi Vrábelovi - za realizáciu prít'azlivých programov na podporu cestovného ruchu v pravnianskej doline.

Ing. Jozef Vrábel je absolventom štúdia na Agronomickej fakulte VŠ poľnohospodárskej v Brne. Pracoval na rôznych postoch v poľnohospodárskych podnikoch regiónu – v rokoch 1980 – 1990 bol riaditeľom Výskumného ústavu ovocných a okrasných drevín v Bojniciach. Od roku 2004 zastáva funkciu starostu obce Kľačno, pričom v rokoch 2008 – 2016 vykonával i funkciu prezidenta o.z. Hornonitrie. Má podiel na iniciovaní a udržiavaní partnerských vzťahov obce Kľačno so severomoravskou obcou Olšany – Klášterec v okrese Šumperk. Pre cezhraničných partnerov pripravuje atraktívne programy, čím prispieva k šíreniu dobrého mena regiónu i Slovenskej republiky v zahraničí. Z postu starostu osobitne podporuje i rozvoj turistiky v tejto turisticky zaujímavej oblasti.

SLÁVNOSTNÝ VEČER KULTÚRA 2016
podporili:

- **Trenčiansky samosprávny kraj**
- **Mesto Prievidza - vo výške 200 €**
- **Mesto Partizánske**
- **Mesto Handlová**
- **Mesto Bojnice**
- **Združenie pre rozvoj regiónu hornej Nitry Prievidza**
- **Oblasťná rada Matice slovenskej Prievidza – Partizánske**
- **Združenie miest a obcí hornej Nitry**
- **Regionálne združenie miest a obcí stredného Ponitria**
- **Oblasťná organizácia cestovného ruchu Región Horná Nitra – Bojnice**

SPONZORI:

Iljin Slovakia, s.r.o., Pravenec

Nestlé Slovensko, s.r.o., Prievidza

Chcete podporiť kultúru hornej Nitry a stredného Ponitria ?

V tomto roku tak môžete urobiť poukázaním 2% podielu dane z príjmu za rok 2016 prostredníctvom o.z. GAE

Názov: GAE

Právna forma: občianske združenie

IČO: 42150124
Sídlo: M.R. Štefánika 5/1, 971 01 Prievidza

Za Vašu podporu Vám vopred ďakujeme!

KULTÚRA 2016

Bulletin ocenených kolektívov a jednotlivcov

Vydalo: K-2000, združenie na podporu kultúry hornej Nitry

Zostavila: Mgr. Amália Lomnická z podkladov vyhlasovateľov ocenení

Grafická úprava a tlač: Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi

Náklad: 150 ks

Február 2017